

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K. s.r.o.**, so sídlom v B., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. K. Ž., advokátom so sídlom v T., proti žalovanému **Rozhlas a televízia Slovenska**, so sídlom v Bratislave, Mýtna 1, **o nariadenie predbežného opatrenia a zabezpečenie dôkazu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8 C 137/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2010 sp. zn. 7 Co 23/2010, 7 Co 24/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením v prvom výroku potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 13. novembra 2009 č. k. 8 C 137/2009-26, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na zabezpečenie dôkazu uložením povinností žalovanému, a to označiť osobu, ktorá redakčne zodpovedala za skladbu a obsah Televízneho spravodajstva STV 1 odvysielaného dňa 2. augusta 2009 o 19.30 hod, ďalej označiť rozsah a spôsob výkonu kompetencii jednotlivých zamestnancov STV redakčne zodpovedných za skladbu a obsah Televízneho spravodajstva STV 1 odvysielaného dňa 2. augusta 2009 o 19.30 hod, ako aj predložiť písomnú dokumentáciu - kópiu protokolu, ktorého obsahom je schválenie odvysielania spravodajského príspevku o pašovaní odvysielaného dňa 2. augusta 2009 v Televíznych novinách o 19.30 hod na STV 1, a ktorým zároveň zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa používania záberov zhotovených v priestoroch spoločnosti K. s.r.o. až do doby rozhodnutia vo veci samej. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorý uviedol, že označenie zodpovedných osôb ani oznámenie rozsahu

a spôsobu výkonu ich kompetencií, samo o sebe nepredstavuje zabezpečenie dôkazu. Žalobca neosvedčil a ani v priebehu konania nevyšli najavo žiadne skutočnosti, z ktorých by mohla vyplývať, čo i len minimálna obava, že žalovaný objektívne nebude môcť označiť osoby zodpovedné za vysielanie televízneho spravodajstva. K zabezpečeniu dôkazu uložením povinnosti predložiť kópiu protokolu, ktorého obsahom je schválenie odvysielania spravodajského príspevku uviedol, že v konaní nevyplýnula existencia takejto listiny a nevyšli najavo ani žiadne také skutkové okolnosti, z ktorých by mohla vyplývať obava, že pokiaľ aj takáto listina existuje, dôjde k jej zničeniu, a preto ju nebude možné v konaní neskôr vykonať ako listinný dôkaz. Pri zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uložením povinnosti žalovanému zdržať sa používania záberov zhotovených v priestoroch spoločnosti K. s.r.o. poukázal na skutočnosť, že žalobca ani po výzve súdu a doplnení návrhu tieto zábery bližšie nevymedzil, nekonkretizoval spôsob ich používania a rovnako neosvedčil ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy ako jeden z predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia.

V poradí druhým výrokom označeného uznesenia Krajský súd v Bratislave potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 28. decembra 2009 č. k. 8 C 137/2009-36, ktorým prvostupňový súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia súdny poplatok za odvolanie vo výške 33 eur podľa položky 1 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov. Uviedol, že podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť v stanovenej výške v súlade s citovanou položkou sadzobníka v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď povinnosť platiť súdny poplatok za odvolanie proti rozhodnutiu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je zrejmá aj z poznámky č. 3 k uvedenej položke sadzobníka.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca, ktorý ho žiadal spolu s uzneseniami prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca v dovolaní namietal nezákonnosť rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov. Podrobne opísal skutkový a právny stav veci tak, ako ho uvádzal vo svojom návrhu, v jeho doplnení i v odvolaní a prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ktorý dôvod spočívajúci v odňatí možnosti konať pred súdom nijak bližšie nešpecifikoval.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci sú dovolaním napadnuté oba potvrdzujúce výroky uznesenia odvolacieho súdu, ktoré však nevykazujú znaky žiadnej z vyššie citovaných možností prípustnosti dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 239 ods. 2 O.s.p.; navyše z časti smeruje opravný prostriedok žalobcu aj proti výroku o predbežnom opatrení, ktorého prípustnosť bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu vylučuje ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p.

Dovolanie preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, aj keď ju vo svojom dovolaní bližšie nešpecifikoval.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi občianskeho súdneho konania znemožní realizácia tých práv, ktoré mu procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom vylúčil účastníka konania z realizácie jeho procesných práv priznaných mu právnym poriadkom. Takýmto procesným právom účastníka je napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu a pod.

Na rozhodnutie vo veciach predbežných konaní súd nemusí pojednávanie nariadiť, nemusí účastníkov konania vypočuť, teda ani vykonávať dokazovanie. Nemusí účastníkom ani umožniť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k obsahu listín, z ktorých treba

urobiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, resp. pre zabezpečenie dôkazu. Súd posudzuje dôvodnosť návrhu podľa jeho obsahu a na základe k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín.

Dovolací súd preto v danom prípade nezistil existenciu dovolateľom namietanej, ani inej z vád vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p. Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová